

РЕШЕНИЕ

№ 7991

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7535** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител гл. юрк. Д А., срещу Решение № 2044/07.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 4487/2022 г. от СРС, НО – 95-ти състав.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление /НП/ № 618386-F626761/14.12.2021 г., издадено от началник „Оперативни дейности“-С., дирекция „Оперативни дейности“ В ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което за извършено нарушение на чл.52, ал.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на С. Д. К. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 000 лв., на основание чл.191а, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

В жалбата се твърди, че неправилно въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Както в АУАН, така и в НП ясно и точно са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. Спазени са сроковете по чл.34, ал. 1 от

ЗАНН, тъй като проверката е извършена на 10.09.2021 г., а АУАН е съставен на 14.09.2021 г. Подробни съображения излага в представените писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение по списък.

Ответникът С. Д. К., редовно призована, не се явява. От процесуалния представител на К. –адв. И. С. от АК-П. е постъпила писмена молба, с която оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да остави в сила въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящата инстанция намира, че този извод е правилен.

Съгласно чл. 42, ал.1, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН както в АУАН, така и НП задължително се вписват датата и мястото на извършване на нарушението. Неоснователно е оплакването на касатора, че това изискване е спазено. Обосновано въззивният съд е приел, че нито в АУАН, нито в НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. Изброени са множество различни дати – на сключване на договор, на вписване в регистъра, на извършване на тест, на протокол за извършена проверка, но от нито една от тях не може да бъде изведена датата на извършване на нарушението. Последната е от особена важност за законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство, тъй като определя началото на сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд за ненадлежно описание на всички елементи от фактическия състав на нарушението. От съществено значение за съставомерността на деянието е да бъде установено дали новата версия на фърмуера на процесното ФУ е била вписана в регистъра по чл.10, ал.9 от Наредба № Н-18/2006 г., което обаче в хода на административнонаказателното производство не е сторено.

Неоснователно е и оплакването на касатора за това, че срока по чл.34, ал.1 ЗАНН е спазен. В това отношение въззивният съд е изложил убедителни мотиви, които

настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да преповтаря. Предвид гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед разпоредбата на чл. 63д, ал.1 ЗАНН съдът дължи произнасяне по исканията на страните за присъждане на разноски. При този изход на делото на касатора такива не се дължат, а от ответника няма направено искане в тази насока, поради което разноски също не следва да се присъждат.

Въз основа на гореизложеното и на основание чл.63в от ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2044/07.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 4487/2022 г. от СРС, НО – 95-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :